

Dz.U. 2001 Nr 67 poz. 679**USTAWA****z dnia 22 czerwca 2001 r.****o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym****Rozdział 1****Przepisy ogólne****Art. 1.**

Ustawa określa zasady podejmowania i wykonywania przez przedsiębiorców działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Art. 2.

Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym jest dozwolone wyłącznie po spełnieniu warunków określonych w ustawie.

Art. 3.

1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) wytwarzaniu - należy przez to rozumieć, oprócz działalności wytwórczej, także odzysk w rozumieniu przepisów o odpadach oraz działalność rusznikarską polegającą na naprawianiu albo wytwarzaniu istotnych części broni niezbędnych do jej naprawy lub na przerabianiu broni poprzez ingerencję w jej istotne części,
- 2) obrocie - należy przez to rozumieć działalność handlową dotyczącą materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym wykonywaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) unieszkodliwianiu - należy przez to rozumieć unieszkodliwianie w rozumieniu przepisów o odpadach.

2. W rozumieniu ustawy:

- 1) materiały wybuchowe - są to:

- a) substancje chemiczne stałe lub ciekłe albo mieszaniny substancji, zdolne do reakcji chemicznej z wytwarzaniem gazu o takiej temperaturze i ciśnieniu i z taką szybkością, że mogą powodować zniszczenia w otaczającym środowisku, a także wyroby wypełnione materiałem wybuchowym, z wyłączeniem amunicji, o której mowa w pkt 3,
 - b) materiały pirotechniczne - materiały lub mieszaniny materiałów przewidzianych do wytwarzania efektów cieplnych, świetlnych, dźwiękowych, gazu, dymu lub kombinacji tych efektów, w wyniku bezdetonacyjnej, samo podtrzymującej się reakcji chemicznej, a także wyroby wypełnione materiałem pirotechnicznym,
- 2) broń i istotne części broni - są to broń i istotne części broni w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz.U. Nr 53, poz. 549 oraz z 2001 r. Nr 27, poz. 298), a także inne urządzenia służące do niszczenia lub obezwładniania celów,
 - 3) amunicja - są to wyroby wypełnione materiałem wybuchowym, przeznaczone do miotania przy użyciu broni palnej, służące do niszczenia lub obezwładniania celów, a także dla celów ćwiczebnych,
 - 4) wyroby i technologie o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym - są to wyroby zaprojektowane dla celów wojskowych lub policyjnych oraz technologie związane z produkcją lub używaniem tych wyrobów.

Art. 4.

Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym jest prowadzona w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego.

Art. 5.

W sprawach nie uregulowanych w ustawie, dotyczących udzielenia, odmowy udzielenia lub cofnięcia koncesji oraz kontroli działalności gospodarczej, stosuje się przepisy ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193).

Rozdział 2

Zasady koncesjonowania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Art. 6.

1. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie:
 - 1) wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
 - 2) obrotu technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,

wymaga uzyskania koncesji, z zastrzeżeniem przypadków, o których mowa w ust. 2.

2. Koncesja nie jest wymagana na obrót wyrobami pirotechniki widowiskowej, oznaczonymi kodem klasyfikacji 1.4 G i 1.4 S, określonymi w załączniku A do Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz.U. z 1999 r. Nr 30, poz. 287), oraz wyrobami pirotechnicznymi stosowanymi w motoryzacji, rolnictwie, ratownictwie, leśnictwie i kolejnictwie.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) rodzaje broni i amunicji, oraz
 - 2) wykaz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym - na których wytwarzanie lub obrót jest wymagana koncesja, uwzględniając potrzeby obronności i bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagrożenia życia i zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego.

Art. 7.

1. Koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 6 ust. 1, zwaną dalej „koncesją”, udziela, odmawia udzielenia, zmienia lub cofa minister właściwy do spraw wewnętrznych, zwany dalej „organem koncesyjnym”.
2. Przed udzieleniem koncesji organ koncesyjny jest obowiązany, a przed wydaniem innych decyzji, o których mowa w ust. 1, może zasięgnąć opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw gospodarki, Szefa Urzędu Ochrony Państwa i właściwego komendanta wojewódzkiego Policji.
3. Organ koncesyjny zawiadamia o udzieleniu koncesji, jej zmianie lub cofnięciu właściwych ze względu na siedzibę przedsiębiorcy lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej wojewodę, komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej, komendanta wojewódzkiego Policji, Głównego Inspektora Pracy, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw gospodarki i Szefa Urzędu Ochrony Państwa. O odmowie wydania koncesji zawiadamia się również Ministra Obrony Narodowej, Szefa Urzędu Ochrony Państwa oraz komendanta wojewódzkiego Policji.

Art. 8.

1. Koncesji udziela się:
 - 1) osobie fizycznej, która:
 - a) posiada obywatelstwo polskie lub obywatelstwo innego państwa, jeżeli otrzymała zezwolenie na osiedlenie się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo na zasadzie wzajemności, o ile umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską nie stanowią inaczej,
 - b) ukończyła 25 lat, albo 21 lat - w przypadku rusznikarzy,
 - c) posiada co najmniej wykształcenie średnie,
 - d) udokumentowała przygotowanie zawodowe do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materia-

- łami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
- e) ma pełną zdolność do czynności prawnych,
- f) nie wykazuje zaburzeń psychicznych, o których mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz.U. Nr 111, poz. 535, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 113, poz. 731, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 oraz z 2001 r. Nr 120, poz. 1268) oraz istotnych zaburzeń funkcjonowania psychologicznego,
- g) nie była skazana prawomocnym orzeczeniem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo lub wykroczenie skarbowe oraz nie toczy się przeciwko niej postępowanie w sprawie o takie przestępstwo lub wykroczenie,
- 2) przedsiębiorcy innemu niż osoba fizyczna, jeżeli co najmniej dwie osoby będące członkami organu zarządzającego przedsiębiorstwa albo członek organu zarządzającego przedsiębiorstwa i ustanowiony przez ten organ do kierowania działalnością określoną w koncesji, prokurent lub pełnomocnik, spełniają warunki określone w pkt 1, z tym, że warunek, o którym mowa w pkt 1 lit. g) dotyczy także wspólników spółki, członków organu zarządzającego, prokurentów oraz udziałowców lub akcjonariuszy posiadających co najmniej 20% udziałów lub akcji.
2. Koncesji udziela się przedsiębiorcy, który:
- 1) nie jest wpisany do rejestru dłużników niewypłacalnych prowadzonego przez Krajowy Rejestr Sądowy,
 - 2) udokumentował możliwość spełnienia warunków technicznych i organizacyjnych, zapewniających prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej objętej koncesją poprzez dołączenie opinii, o których mowa w art. 9.
3. Wymóg, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c) nie dotyczy rusznikarzy.
4. Potwierdzeniem przygotowania zawodowego do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 jest odbycie szkolenia na koszt osoby szkolącej się.

Art. 9.

1. Opinie, o których mowa w art. 8. ust. 2 pkt 2, powinny uwzględniać rodzaj przewidywanej działalności gospodarczej i towarzyszące jej zagrożenia. Opinie te powinny obejmować ocenę:
 - 1) prawidłowości przyjętych lokalizacji, konstrukcji i wyposażania obiektów produkcyjnych, magazynowych, socjalnych, pomocniczych i innych, z punktu widzenia wzajemnych zagrożeń dla tych obiektów i otoczenia,
 - 2) przydatności posiadanych przez wnioskodawcę terenów dla wzniesienia obiektów, o których mowa w pkt 1,
 - 3) bezpieczeństwa przewidywanych do realizacji procesów technologicznych oraz występujących w tych procesach surowców, produktów i gotowych wyrobów,
 - 4) bezpieczeństwa urządzeń technologicznych.

2. Przed wystąpieniem o wydanie opinii, przedsiębiorca może zwrócić się do upoważnionej instytucji o określenie wymagań, dotyczących przygotowania przewidywanej działalności gospodarczej.
3. Opinie, o których mowa w ust. 1, wydaje się na zlecenie i koszt ubiegającego się o nie przedsiębiorcy.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa, określi, w drodze rozporządzenia, instytucje wydające opinie, mając na względzie ich potencjał naukowo-badawczy dający gwarancję należytego wykonywania zleconych czynności.

Art. 10.

Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i przebieg szkolenia, o którym mowa w art. 8 ust. 4, instytucje upoważnione do prowadzenia szkolenia, tryb postępowania w tych sprawach, a także wysokość opłat z tym związanych. Rozporządzenie powinno w szczególności zróżnicować zakres szkolenia, w zależności od charakteru i rodzaju planowanej działalności gospodarczej, a także ustalić sposób dokumentowania odbycia szkolenia.

Art. 11.

1. Osoby, o których mowa w art. 8 ust. 1 oraz w art. 22 i art. 28, są obowiązane przedstawić raz na 5 lat aktualne orzeczenie lekarskie i psychologiczne stwierdzające brak przeciwwskazań do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą, w zakresie objętym koncesją.
2. Osoby, o których mowa w art. 8 ust. 1, przedstawiają orzeczenie lekarskie i psychologiczne organowi koncesyjnemu, a osoby określone w art. 22 i art. 28 - pracodawcy.
3. Opłatę za pierwsze badania ponosi osoba badana, a za kolejne badania pracowników, przeprowadzane w trakcie zatrudnienia, opłatę ponosi pracodawca.
4. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) zakres badań psychiatrycznych i psychologicznych, którym są obowiązane poddać się osoby, o których mowa w ust. 1, a także zakres tych badań u osób posiadających koncesję i osób pozostających w stosunku pracy,
 - 2) warunki i tryb:
 - a) odwoływania się od orzeczeń lekarskich i psychologicznych,
 - b) uzyskiwania i utraty uprawnień do przeprowadzania badań przez lekarzy i psychologów,
 - c) wydawania orzeczeń lekarskich i psychologicznych,
 - 3) kwalifikacje lekarzy i psychologów, upoważnionych do przeprowadzania badań lekarskich i psychologicznych,

- 4) sposób postępowania z dokumentacją związaną z badaniami oraz wzory stosowanych dokumentów,
- 5) maksymalne stawki opłat za badania.

W rozporządzeniu należy uwzględnić kwalifikacje lekarzy i psychologów odpowiednie do rodzaju badań, a także konieczność przedstawienia stanu zdrowia psychicznego osób, o których mowa w ust. 1 oraz okoliczność, że stawki opłat, o których mowa w pkt 5, powinny zapewnić pokrycie kosztów przeprowadzonych badań.

Art. 12.

1. Wniosek o udzielenie koncesji powinien w szczególności zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres,
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców,
- 3) określenie rodzaju i zakresu działalności gospodarczej, na którą ma być udzielona koncesja,
- 4) wskazanie adresu miejsca wykonywania działalności gospodarczej,
- 5) określenie czasu ważności koncesji,
- 6) planowaną datę rozpoczęcia działalności gospodarczej,
- 7) dane osobowe przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1, a w wypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, członków organu zarządzającego przedsiębiorcy, prokurentów i pełnomocników, zawierające imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer PESEL, a w przypadku osoby posiadającej obywatelstwo innego państwa serię i numer paszportu, adresy zameldowania na pobyt stały i czasowy,
- 8) informację o posiadanym wykształceniu i przygotowaniu zawodowym osób, o których mowa w art. 8 ust. 1, a w szczególności o ukończonych szkołach, kursach i szkoleniach oraz pracy zawodowej mającej związek z wnioskowaną działalnością gospodarczą.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca jest obowiązany dołączyć w szczególności następujące dokumenty:

- 1) określające formę prawną wnioskodawcy, w szczególności statut lub umowę spółki albo inny przewidziany przepisami prawa dokument dotyczący ustanowienia działalności gospodarczej i organizacji przedsiębiorcy,
- 2) odpis z rejestru przedsiębiorców,
- 3) oświadczenie wskazujące osoby, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, a także oświadczenia tych osób o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych,
- 4) listę udziałowców lub akcjonariuszy oraz wielkość znacznych pakietów akcji w rozumieniu rozdziału 9 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz.U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz. 715 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 702 i 703, Nr 94, poz. 1037, Nr 103, poz. 1099, Nr 114, poz. 1191, Nr 116, poz. 1216 i Nr 122, poz. 1315) posiadanych przez udziałowców lub akcjonariuszy,

- 5) zaświadczenia o niekaralności osób wymienionych w ust. 1 pkt 8 za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo lub wykroczenie skarbowe i oświadczenia tych osób, że nie są prowadzone przeciwko nim postępowania, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. g),
 - 6) odpis z rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego,
 - 7) dokument potwierdzający przygotowanie zawodowe, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. d),
 - 8) orzeczenie lekarskie i psychologiczne, stwierdzające brak przeciwwskazań do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą, określoną w koncesji,
 - 9) opinie, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2,
 - 10) zaświadczenie komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej, powiatowego inspektora sanitarnego oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej spełniają wymagania określone odpowiednio w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i ochronie środowiska.
3. Przedsiębiorca może dołączyć do wniosku o udzielenie koncesji także inne dokumenty mogące mieć istotne znaczenie dla rozpatrzenia wniosku.
 4. Organ koncesyjny może zażądać od przedsiębiorcy innych dokumentów, niż określone w ust. 2 lub dodatkowych informacji uzupełniających, jeżeli w toku postępowania okaże się, że ze względu na obronność, bezpieczeństwo państwa lub inny ważny interes publiczny są one niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
 5. Organy, o których mowa w art. 7 ust. 2, mają prawo żądać od przedsiębiorcy ubiegającego się o udzielenie koncesji, udzielenia informacji niezbędnych do sprawdzenia danych zawartych we wniosku o udzielenie koncesji oraz dokonać sprawdzenia faktów w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania planowanej działalności gospodarczej.

Art. 13.

Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku składanego do organu koncesyjnego przez przedsiębiorcę ubiegającego się o udzielenie koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1, uwzględniając w nim obowiązek zawarcia informacji, o których mowa w art. 12 ust. 1.

Art. 14.

1. Koncesja zawiera:
 - 1) podstawę prawną jej udzielenia,
 - 2) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres,
 - 3) numer w rejestrze przedsiębiorców,
 - 4) imiona i nazwiska członków organu zarządzającego oraz prokurentów lub pełnomocników w przypadku ich ustanowienia, powołanych do kierowania działalnością określoną w koncesji,

- 5) określenie rodzaju i zakresu działalności gospodarczej, na którą została wydana koncesja,
 - 6) adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej,
 - 7) planowaną datę rozpoczęcia działalności gospodarczej,
 - 8) obowiązki przedsiębiorcy na wypadek zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, na którą uzyskał koncesję,
 - 9) czas ważności koncesji,
 - 10) datę wydania koncesji.
2. Koncesja może ustalać szczególne warunki wykonywania działalności gospodarczej, określone przez organ koncesyjny, mające na celu zapewnienie ochrony życia i zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego.
 3. Koncesja jest udzielana na czas oznaczony, nie krótszy niż 2 lata i nie dłuższy niż 50 lat.
 4. W koncesji zamieszcza się pouczenie o obowiązku powiadomienia organu koncesyjnego o podjęciu działalności gospodarczej w terminie 6 miesięcy od daty wydania koncesji lub planowanej daty rozpoczęcia działalności gospodarczej, pod rygorem jej cofnięcia.

Art. 15.

Przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1, jest obowiązany:

- 1) podjąć działalność gospodarczą w terminie 6 miesięcy od daty wydania koncesji lub planowanej daty rozpoczęcia działalności gospodarczej,
- 2) zawiadomić organ koncesyjny o podjęciu działalności gospodarczej, w terminie 14 dni, od dnia jej podjęcia, a także o jej zaprzestaniu.
- 3) zawiadomić organ koncesyjny, w terminie 14 dni, o zmianach stanu faktycznego i prawnego w zakresie danych zawartych we wniosku o wydanie koncesji i w dokumentach stanowiących załączniki do tego wniosku, powstałych po dniu wydania koncesji,
- 4) zabezpieczyć wytworzone i zgromadzone towary - w przypadku zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej.

Art. 16.

1. Organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji:

- 1) ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa Państwa albo porządku publicznego,
- 2) gdy przedsiębiorca znajduje się w likwidacji lub toczy się wobec niego postępowanie upadłościowe,
- 3) jeżeli przedsiębiorcy cofnięto w ciągu ostatnich 10 lat koncesję, z wyjątkiem cofnięcia z przyczyn, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 3 i 4,
- 4) jeżeli przedsiębiorcę reprezentuje osoba, która była wspólnikiem, członkiem organu zarządzającego, prokurentem lub pełnomocnikiem ustanowionym przez

przedsiębiorcę do kierowania działalnością określoną w koncesji, osoby, o której mowa w art. 8, a jej działalność miała wpływ na wydanie decyzji cofającej koncesję.

2. Organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji albo ogranicza zakres udzielonej koncesji w stosunku do wniosku, jeżeli przedsiębiorca nie spełnia warunków wykonywania działalności gospodarczej, określonych w ustawie.

Art. 17.

1. Organ koncesyjny cofa koncesję w przypadku, gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej,
- 2) poprzez swoje działanie stwarza zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa Państwa albo porządku publicznego,
- 3) upłynął termin 6 miesięcy od dnia wydania koncesji lub planowanej daty rozpoczęcia działalności gospodarczej, a przedsiębiorca nie powiadomił o podjęciu działalności,
- 4) przedsiębiorca zawiadomił o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej lub okoliczności faktyczne wskazują na jej zaprzestanie,
- 5) przedsiębiorca przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. g), pkt 2 oraz ust. 2 pkt 1,
- 6) przedsiębiorca uniemożliwia przeprowadzenie kontroli przez uprawnione organy,
- 7) przedsiębiorca nie przedstawił aktualnego orzeczenia lekarskiego i psychologicznego, o którym mowa w art. 11 ust. 2.

2. Organ koncesyjny cofa koncesję lub ogranicza jej zakres, gdy przedsiębiorca:

- 1) w terminie wyznaczonym przez organ uprawniony do kontroli nie usunął uchybień odnoszących się do warunków wykonywania działalności gospodarczej, określonych w ustawie lub w koncesji,
- 2) rażąco narusza warunki wykonywania działalności gospodarczej, określone w ustawie lub w koncesji.

Rozdział 3

Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Art. 18.

1. Materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym projektuje się i wytwarza się w taki sposób, aby w normalnych i przewidywalnych warunkach, w całym projektowanym okresie ich używania, bez celowego stosowania, stwarzały możliwie najmniejsze zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego.

2. Materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym projektuje się i wykonuje w taki sposób, aby przy zastosowaniu odpowiednich metod technicznych można je było poddać nieodwracalnemu unieszkodliwieniu.
3. Broń palna i jej istotna część podlegają oznakowaniu przez producenta. Oznakowanie powinno obejmować kraj producenta, wytwórcę oraz numer seryjny.

Art. 19.

1. Materiał wybuchowy, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, przed uruchomieniem ich produkcji, podlegają ocenie pod względem bezpieczeństwa, zgodnie z wymogami określonymi w art. 18 ust. 1.
2. Potwierdzenie pozytywnej oceny towarów, o których mowa w ust. 1, następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 kwietnia 2000 r. o systemie oceny zgodności, akredytacji oraz zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 43, poz. 489).
3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do działalności gospodarczej prowadzonej przez rusznikarzy w zakresie wytwarzania istotnych części broni, niezbędnych do naprawy broni.

Art. 20.

1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym jest obowiązany stosować system oceny jakości produkcji, kontrolę produktu końcowego oraz badania wymagane odrębnymi przepisami, zwany dalej „systemem”.
2. W ramach systemu przedsiębiorca w szczególności określa podstawowe zadania na stanowiskach pracy związanych z zarządzaniem i kontrolą produkcji materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, zasady doboru pracowników, archiwizacji dokumentów i danych dotyczących produkcji oraz realizowanych zamówień, a także wytyczne dla kontroli wewnętrznej.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące systemu, uwzględniające ochronę życia i zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego w procesie produkcji.

Art. 21.

1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym jest obowiązany opracować plan postępowania na wypadek zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego i aktualizować go stosownie do zmieniających się okoliczności.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakim powinien odpowiadać plan postępowania na wypadek zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego. Wymagania te powin-

ny być zróżnicowane w zależności od rodzaju wytwarzanych towarów, o których mowa w ust. 1 i stopnia ich potencjalnego zagrożenia dla otoczenia.

Art. 22.

1. Pracownik zatrudniony bezpośrednio przy produkcji materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym powinien:
 - 1) spełniać wymogi, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. e)-g),
 - 2) mieć ukończone 21 lat,
 - 3) posiadać odpowiednie przygotowanie zawodowe,
 - 4) posiadać nienaganną opinię wydaną przez komendanta powiatowego (miejskiego) Policji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania.
2. Przygotowanie zawodowe, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uznaje i potwierdza zatrudniający przedsiębiorca.
3. Wymogu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie stosuje się wobec rusznikarzy.

Art. 23.

1. Wytworzone materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, podlegają ewidencjonowaniu.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób ewidencjonowania wytworzonych materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. W rozporządzeniu tym należy uwzględnić dane jakie powinna zawierać dokumentacja prowadzona w celu zapewnienia pełnej rejestracji wykonywanych materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Art. 24.

1. Wytworzone materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym przechowuje się w odpowiednio usytuowanych, przystosowanych i zabezpieczonych pomieszczeniach magazynowych, w warunkach zapewniających ochronę życia i zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dla pomieszczeń magazynowych, w tym ich warunki lokalizacyjne i niezbędne zabezpieczenie techniczne oraz zabezpieczenie przed dostępem osób nieuprawnionych. Rozporządzenie powinno uwzględniać zróżnicowanie zagrożeń dla otoczenia ze względu na właściwości przechowywanych towarów.

Art. 25.

1. Przetworzone lub nieprzydatne do użycia materiały wybuchowe, amunicja, broń oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, podlegają unieszkodliwieniu lub odzyskowi.
2. Unieszkodliwienie lub odzysk dokonuje się w sposób bezpieczny dla życia lub zdrowia ludzkiego i mienia oraz możliwie najmniej uciążliwy dla środowiska naturalnego.

Art. 26.

Przepisów art. 20 ust. 1 i 2 oraz art. 21 ust. 1 nie stosuje się do działalności gospodarczej prowadzonej przez rusznikarzy.

Rozdział 4**Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym****Art. 27.**

1. Materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby i technologie o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, dopuszczone do obrotu, powinny osiągać charakterystyki i właściwości przewidziane przez producenta, w celu zapewnienia ich maksymalnej niezawodności i bezpieczeństwa.
2. Przepisy art. 19 stosuje się odpowiednio przed dopuszczeniem do obrotu towarów, o których mowa w ust. 1.
3. Broń palna importowana podlega oznakowaniu indywidualnym numerem seryjnym oraz danymi które umożliwiają identyfikację kraju importera oraz przedsiębiorcę importującego.
4. Jeżeli importowana broń palna nie jest opatrzona indywidualnym numerem seryjnym, podlega takiemu oznakowaniu przez importera.

Art. 28.

1. Pracownik zatrudniany przy obrocie materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym powinien:
 - 1) spełniać wymogi, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. e)-g),
 - 2) mieć ukończone 21 lat,
 - 3) posiadać nienaganną opinię, wydaną przez komendanta powiatowego (miejskiego) Policji, właściwego ze względu na jego miejsce zamieszkania.
2. Wymóg, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy rusznikarzy.

Art. 29.

1. Materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, przeznaczone do obrotu, podlegają ewidencjonowaniu.
2. Przedsiębiorca będący stroną czynności prawnej mającej za przedmiot obrót materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, jest obowiązany prowadzić ewidencję zawartych transakcji.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz okres przechowywania związanej z nią dokumentacji. W rozporządzeniu tym należy uwzględnić dane jakie powinna zawierać dokumentacja prowadzona w celu zapewnienia pełnej rejestracji obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.

Art. 30.

Minister właściwy do spraw gospodarki i minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa określają, w drodze rozporządzenia, warunki sprzedaży materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz zakres i tryb kontroli przestrzegania tych warunków, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i uwzględniając przepisy odrębnych ustaw, dotyczących tych towarów.

Art. 31.

1. Nabywanie materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym od przedsiębiorców nie posiadających koncesji na obrót tymi towarami, jest zakazane, z zastrzeżeniem art. 6 ust. 2.
2. Wyroby, o których mowa w art. 6 ust. 2 oraz broń, na której posiadanie nie jest wymagane pozwolenie na broń, mogą być sprzedawane wyłącznie osobom pełnoletnim, po okazaniu dokumentu stwierdzającego tożsamość.

Art. 32.

1. Przedsiębiorca wprowadzający na polski obszar celny lub wyprowadzający z tego obszaru materiały wybuchowe oraz broń, na które nie jest wymagane zezwolenie ministra właściwego do spraw gospodarki, jest obowiązany posiadać koncesję ministra właściwego do spraw wewnętrznych i okazać ją funkcjonariuszowi celnemu.
2. Funkcjonariusz celny po dokonaniu odprawy celnej wwiezionego towaru, o którym mowa w ust. 1, na polski obszar celny, zawiadamia komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce wykonywania działalności przedsiębiorcy.

3. Zawiadomienie należy wysłać w ciągu 3 dni od daty dokonania odprawy celnej i powinno ono zawierać: oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres, numer koncesji i datę jej wydania, ilość, rodzaj, nazwę, kaliber, markę, serię, numer i rok wyrobu broni, odpowiednio- dane dotyczące materiałów wybuchowych.

Art. 33.

1. Przepisy art. 24 ust. 1 i art. 25 stosuje się odpowiednio do niniejszego rozdziału.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania organizacyjne i techniczne w zakresie przygotowania obiektów, w których będą przechowywane materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, które powinny uwzględniać zapewnienie ochrony życia i zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego.

Rozdział 5

Kontrola działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym

Art. 34.

Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1, podlega kontroli, którą sprawują:

- 1) organ koncesyjny w zakresie:
 - a) zgodności wykonywanej działalności gospodarczej z wydaną koncesją,
 - b) przestrzegania warunków wykonywania działalności gospodarczej,
 - c) oceny wykonywanej działalności gospodarczej z punktu widzenia obronności lub bezpieczeństwa Państwa albo porządku publicznego, ochrony bezpieczeństwa lub dóbr osobistych obywateli,
- 2) minister właściwy do spraw gospodarki w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi i amunicją, wytwarzania broni, z wyłączeniem rusznikarzy, oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także w zakresie ich przechowywania i ewidencjonowania,
- 3) inne organy państwowe:
 - a) wyspecjalizowane w kontroli danego rodzaju działalności, upoważnione przez organ koncesyjny - w zakresie wskazanym przez ten organ,
 - b) w zakresie swojej właściwości i kompetencji określonych w odrębnych przepisach,
- 4) komendanci wojewódzcy Policji - w zakresie wytwarzania broni w ramach usług rusznikarskich, obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także ich przechowywania i ewidencjonowania.

Art. 35.

1. Do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 34, organ koncesyjny może powołać na czas trwania kontroli zespół kontrolny, zwany dalej „zespołem”.
2. Na wniosek organu koncesyjnego, minister właściwy do spraw gospodarki, Minister Obrony Narodowej, Szef Urzędu Ochrony Państwa i Komendant Główny Policji, delegują do prac w zespole funkcjonariuszy, żołnierzy lub pracowników podległych albo nadzorowanych jednostek organizacyjnych. W skład zespołu organ koncesyjny może także powołać biegłych i ekspertów, za ich zgodą.
3. Organ koncesyjny, powołując zespół, wyznacza jego kierownika, który koordynuje przebieg czynności kontrolnych oraz sporządza protokół pokontrolny.
4. Czynności kontrolne są wykonywane na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wydanego przez organ koncesyjny.

Rozdział 6**Przepisy karne****Art. 36.**

1. Kto wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją albo wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym bez koncesji lub, wbrew warunkom określonym w koncesji, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.
2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.
3. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1 lub 2, orzeka się przepadek materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa albo pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

Art. 37.

Kto sprzedaje wyroby pirotechniczne, wyłączone spod koncesjonowania lub broń, na posiadanie której nie jest wymagane pozwolenie, osobom niepełnoletnim, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 38.

Kto wbrew obowiązkom określonym w art. 15 pkt 2 i 3 nie dokonuje zawiadomień, określonych w tych przepisach, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 39.

1. Kto utrudnia przeprowadzenie przez uprawnione organy kontroli działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, podlega karze grzywny.
2. Orzekanie w sprawie, o której mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 7**Przepisy zmieniające, przejściowe i końcowe.****Art. 40.**

1. W ustawie z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 78 oraz z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193) w art. 14 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.”.

Art. 41.

1. Koncesje na działalność gospodarczą uzyskane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią oraz amunicją, po spełnieniu przez przedsiębiorcę warunków określonych w niniejszej ustawie, podlegają wymianie w terminie do dnia 30 czerwca 2003 r., a po upływie tego terminu tracą moc.
2. Przedsiębiorca ubiegający się o wymianę koncesji, o której mowa w ust. 1, składa wniosek o wymianę koncesji w terminie do dnia 31 grudnia 2002 r., po spełnieniu warunków określonych w niniejszej ustawie.
3. Do wniosku o wymianę koncesji stosuje się odpowiednio przepisy art. 12 i art. 13.

Art. 42.

Postępowania wszczęte przed wejściem w życie niniejszej ustawy w sprawach o udzielenie koncesji i nie zakończone ostateczną decyzją ulegają umorzeniu.

Art. 43.

Traci moc art. 3 i 18 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz.U. Nr 6, poz. 43, z 1983 r. Nr 6, poz. 35, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 88, poz. 554 i Nr 114, poz. 740 oraz z 1999 r., Nr 53, poz. 549).

Art. 44.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2001 r.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ